

[Herluf Rasmussen]

rende Illums Bolighus var uberettiget, da man sagde, at de havde belånt det for højt. Jeg må indrømme, jeg også hører til dem, der synes, det var belånt lige i overkanten, men så trøster det mig, at man nu har fået solgt det. Der har været nogen udefra, der ikke rigtig har kendt de danske forhold, og de har åbenbart købt den til en god pris, og det skal de have lov til.

Men med hensyn til disse kreditinstitutioners evne til at klare problemerne omkring de mange tvangsauktioner, tror jeg nok, jeg må fastslå, at den ikke har været så god. Der står for mange tomme huse i Københavns omegn, som måske kunne have været reddet, hvis man var gået mere i dybden, og specielt i betragtning af, at der er så mange boligløse, finder jeg det endnu mere uheldigt.

Der er nogle gode ting i sagen her. Der er lånegrænsen på 80 pct. Der er bare det, at man har haft en tendens til at opvurdere værdien af sådan et hus, og det falder jo tilbage på husejeren. Så jeg tror nok, at når man nu får disse faste lånegrænser, f.eks. 80 pct., så må man henstille, at disse vurderingsinspektører tager sig selv i ed og går realistisk til værks. Og så er der jo spørgsmålet omkring handelens omfang, som jeg vil prøve at få med ind i udvalgsarbejdet.

Der var noget i det, ordføreren for SF sagde, der lød som sød musik i mine ører. Det skyldes ikke, at jeg havde et meget intimt forhold til SF for 25 år siden. Jeg kom lige til at se i beretningen fra den tid. Jeg har engang sagt noget om realkredit, da jeg var medlem af Folketinget for SF, og jeg er næsten sikker på, at jeg kan huske nogenlunde, hvad det var.

Men jeg er ikke så helt uenig med SF's ordfører omkring spørgsmålet om det, han kalder for et accesoire – det er noget, man har i forretninger, hvor man sælger kjoler, og så skal man selvfølgelig have et pænt tørklæde og sådan noget, det er et accesoire. Men her er det altså noget, der tilgrænser, og jeg tror, det er en uheldig ting, at man begynder at lade kreditforeningerne få andre områder, for hvor ender vi? Hr. Holger K. Nielsen nævnte nogle ting, men jeg vil da også nævne sådan noget som landmåler-, udstyknings- og ejendomsmæglervirksomhed, forsikring af fast ejendom og al den slags ting. Jeg tror, det vil være uheldigt, hvis kreditforeningerne også skal klare de problemer.

Men der er ingen tvivl om, at dette lovforslag indeholder nogle forbedringer. Hvis vi skal

dømme efter pressen, så er sommerhussalget f.eks. reddet, der er ingen tvivl om det, nu har vi fået en ny belåning af sommerhuse, så skal de nok blive solgt. Det tror jeg nu bare ikke på. Det er avisfloskler, og det skal man ikke tage alt for højtideligt.

Man har været inde på spørgsmålet om friværdien, og der er jo en friværdi, hvis man belåner huset op til 80 pct. af værdien. Der er nogle, der gerne vil have forbeholdt denne friværdi til ombygninger, og det kan selvfølgelig også være meget godt. Der kan være en beskæftigelsesforanstaltning i det, og der kan også være et incitament til, at man ikke bruger penge på unyttige ting. Men jeg vil stadig væk holde fast ved, at vi lever i et liberalt samfund, og friværdien som sådan er trods alt den pågældendes formuegode.

Der kunne yderligere siges en del godt, men det vil jeg afholde mig fra, og jeg håber så, at min ordfører vil fortsætte i udvalget med at give forslaget sin tilslutning.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal ikke gentage lovforslagets indhold. Det er jo et stort og omfattende værk, vi har for os her. Jeg skal blot tilkendegive Kristeligt Folkpartis principielle stilling til lovforslaget.

Vi er som bekendt forpligtet til at lave en lovændring nu. Jeg vil takke ministeren for, at man har ventet så længe og har givet sig tid til at lave et godt og grundigt stykke arbejde, før det blev lagt frem for Folketinget. Der er lagt op til, at lovforslaget kan få en hurtig gang gennem Tinget, og det kan vi kun være tilfreds med.

Vi oplever et opbrud på det finansielle marked i øjeblikket. Det er en naturlig udvikling, synes vi. Vi anser det for helt naturligt, at der kommer en ny deling af arbejdsopgaverne, således at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikrings- og pensionskasser går ind på hinandens traditionelle områder og deler arbejdet på en ny måde.

Vi er enig i, at der ikke er plads til et lånefinansieret forbrug. Vi er glad for, at lovforslaget sætter en begrænsning her, så vi ikke får et oplyst forbrug på grund af nye muligheder for at låne. Vi noterer med tilfredshed, at der er lavet bestemmelser om en ny grænse for lån til fritidshuse på 60 pct. Kontantlånsmuligheden er vi også tilfredse med.